

Kuncze Gábor köszöntője

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, engedjék meg, hogy köszöntsem Önöket ezen a nagyon szép napon, s köszöntsem Önökön keresztül Budakalászt minden kedves polgárát! Érdekes év ez az 1996-os, hiszen évfordulókat ünnepelünk, honfoglalásunk 1100 éves évfordulóját többek között, és most nem sorolom fel azokat az eseményeket, amelyeknek kerek évfordulójuk van 1996-ban, csak azért kezdtem ehhez hozzá, mert most egy olyan avató ünnepségen vagyunk, amely egy évfordulóhoz kapcsolódhat, kapcsolódik: ennek az épületnek az elődjét, azt az épületet, amelyet most felújítottak, ötven évvel ezelőtt emelték. Ötven év után volt lehetőségük Önöknek arra, hogy az épületet felújítsák, és megépítsenek maguknak egy közösségi házat, a Kalászi Faluházat. Az épület állami támogatással épült, és én kaptam ennek kapcsán a Kormány tagjaként köszönőlevelet innen, én azonban azt szeretném elmondani Önöknek, hogy ez a ház ebben a formájában, ebben a nagyon szép formájában nem jöhetett volna létre, ha Önök, a budakalásziak nem vállalják a felújítását, a megépítését, és nem vállalják az ezzel járó terheket. Ezért azt hiszem, a kormányzat tartozik Önöknek köszönettel, azért, hogy egy olyan épületet emeltek, illetve egy olyan létesítményt hoztak létre, ami szűkebb pátriánknak dísz lehet, és ezen keresztül viszont akár lehet az országnak is.

Ezen a településen nagyon régóta élnek emberek, a bronzkorból, a római korból vannak emlékek. Európa leggazdagabb temetkezési helyének leletei kötődnek Budakalászhhoz. Három népcsoport vagy nemzetiség él együtt, a magyar, a szerb és a sváb és ahogy én hallottam, vagy értesültem róla, meglehetősen élénk közösségi élet zajlott itt mindig, nagyon erős volt a civil társadalom, és ennek megfelelően alakultak a helyi társadalom viszonyai is. És ezt is nagyon jól példázza ez a Faluház. Egy olyan épülettel gazdagodott, bővült a falu, ahova összejárva, ahol együtt ünnepelve, együtt tanulva vagy akár együtt szórakozva valóban egy igazi, jó, pezsgő élet teremthető. Jelképes ez a ház. Nemcsak azért, mert ötvenedik évfordulóján nyerte el ezt az új formáját, hanem azért is mert, régi házak címerekkel ellátott kövei épültek be ebbe a házba látható módon, s ez azt jelenti, hogy valamilyen módon ebbe az épületbe beleépült Budakalásztörténelme is. Az a történelme, amelyre Önök méltán lehetnek büszkéek, és az a történelem, amelyet Önöknek tovább kell vinniük. Ennek is egyik nagyon fontos eszköze lehet ez a ház. Ezért számomra nagy megtiszteltetés, hogy Önökkel együtt ünnepelhetem az avatását, a megnyitását. Engedjék meg nekem, hogy a ház használatához nagyon sok sikert kívánjak Önöknek, és azt kívánjam, hogy valóban igazi közösség alakuljon, vagy erősödjön itt Budakalászon mindnyájunk örömeire. Kérem, hogy ennek megfelelően használják a házat, köszönöm a figyelmüket.

Kulin Ferenc köszöntője

Hölgyeim és Uraim, Tisztelt Budakalászi Polgártársak!

Mindenekelőtt megköszönöm a megtisztelő felkérést, melynek következtében ennek a most avatandó épületnek egyik fővédnöke lehetek. Köszönöm azért, mert szentistvántelepi polgárként, e falu polgáraként személyesen is érdekelt vagyok abban, hogy ez a nagyszerű épület megépüljön, s hogy jól működjék. És köszönöm másfelől azért, mert személyes emlékeim is fűződnek ahhoz az épülethez, amelynek helyén most ez az új ház áll. Néhá-

nyan talán az idősebbek közül még emlékeznek rá: negyven évvel ezelőtt nagyjából ezen a helyen állt egy zongora, ahol Liszt II. Rapszódiját játszottam, és akkor éreztem meg, hogy milyen nagyszerű dolog az, ha egy közösség együtt tud lenni egy gazdag élményben. Ezt követően nagyon sokszor, a közelmúltban is tapasztaltam, hogy milyen felemelő érzés egy kultúrház nézőterén ülni: e helyhez fűződő emlékeim közül elsősorban a Lenvirág Együttes fergeteges produkcióira gondolok. Személyes emlékeim, élményeim és érdekeltségeimen túl hadd mondjam el, hogy azért is örülök ennek a mai alkalomnak és ennek a lehetőségnek, mert ellenzéki politikusként most tanúsíthatom, hogy lehetnek olyan esetek, amikor egy kormányzó párti politikus, adott esetben a Belügyminiszter Úr, és egy ellenzéki politikus nem vitatkozik, nem veszekszik egymással. Én most nem fogom megkérdezni a Belügyminiszter Urat, hogy miért csak ötven milliót adtak, azt sem fogom megkérdezni, hogy miért nem fordították másra az ötven milliót, s a legkevésbé azt fogom számon kérni rajta, hogy miért nem hozott használati utasítást is a Kormány által megszavazott anyagi támogatáshoz. Egyszóval lehetnek olyan esetek, s a kultúra támogatása, a kultúra ügyének előmozdítása mindenképpen olyan eset, amikor el kell hogy csendesüljenek a pártok közötti viták és villongások. Engedjék meg, hogy a Faluház vezetőjének, művészegyütteseinek és a Faluház számára szellemi és anyagi háttérrel biztosító Önkormányzatnak néhány kívánságomat adjam át.

Kívánságot mondok, holott elsősorban arra kellene felhívnom a figyelmét mindenkinek, aki ma a kultúrával foglalkozik, hogy nemcsak anyagi nehézségek akadályozzák a kultúra terjesztését, a kultúra ápolását. Olyan korban élünk, amikor rengeteg veszélynek, rengeteg fenyegetésnek van kitéve a kultúra és a kultúrára szomjúhozó ember. Az egyik veszély az, hogy a mindennapi kenyérharcban nem jutunk hozzá a kultúrához. Ott megyünk el mellette, de nincs időnk, nincs erőnk, hogy merítsünk belőle. A másik veszély az, amikor tömegével szállítják lakásunkba a konzerv-kultúrát: csak oda kell ülni a képernyő elé, és immár nem is csak a televízió képernyője elé, hanem a komputer képernyője elé, amik hihetetlen mennyiségű információt közvetítenek. Ez is veszély. Minden tekintetben veszély a kultúrának olyanfajta művelése, ami kiszakít minket a közösségből, ami nem teszi lehetővé hogy egymás között örüljünk valaminek, együtt legyünk részesei valamilyen szellemi élménynek. Én azt hiszem, hogy ennek a Faluháznak a megnyitása Budakalászt polgárai számára lehetővé fogja tenni, hogy mind a két veszélyt elkerüljék. Budakalászt polgárai ha fáradtak is el fognak jönni, mert nagyon sokféle programot fog kínálni ez az épület, és ha megszerezték is otthonukba a komputereket, nem válnak – elnézést a kifejezésért, nemzetközi szakszó –, nem válnak „komputeridiotákká”, mert tudják azt, hogy van másféle lehetőség is a kultúra fogyasztására. Végezetül a tanács, a jókívánság. Én azt várom, azt szeretném, hogy a faluház működéséért felelős állampolgárok, felelős önkormányzati és politikai vezetők ne nyugodjanak bele abba, hogy évvégenként jó statisztikai adatokat tudnak felmutatni. A statisztikai adatok mindig megtévesztők lehetnek, ne essünk áldozatul a számoknak. Ha mindig csak azt fogják fölmérni, hogy hányan fordultak meg ebben az épületben, és közben nem gondolnak arra, hogy a több mint nyolcezer lelket számláló Budakalászt polgárai közül hányan nem fordultak még meg, és nem azt tűzik ki céljukul, hogy a következő esztendőkből minél több budakalászi polgárt érjenek el azok közül, akik még nem jöttek ide, akkor ezek a statisztikák megtévesztők lesznek, hamisak lesznek.

Hölgyeim és Uraim, gratulálok az építőknek, gratulálok az épület megnyitását lehetővé tevő állampolgároknak, a község polgárainak és vezetőinek, és nagyon bízom benne, hogy nagyon sok kellemes élményben lesz részünk együtt. Köszönöm a figyelmet!